

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾

اعلامیه مطبوعاتی

تا کی تسلیم مداخلات غرب کافر و سازمان‌های استعماری‌اش می‌مانیم؟! (ترجمه)

به سرپرستی سازمان فرانسوی «برومیدیشن» شماری از احزاب سودانی در شهر پورت‌سودان کارگاهی برگزار کردند. بنا بر گزارش وبسایت سودان تریبیون به تاریخ ۵ اکتوبر ۲۰۲۵م محمد زکریا، سخنگوی ائتلاف موسوم به بلوک دموکراتیک گفت: «این کارگاه به بررسی چگونگی برگزاری گفت‌وگوی سودانی-سودانی، طرف‌های شرکت‌کننده، محل برگزاری، نقش میانجی‌گری و مسائل مالی می‌پردازد. ...» وی افزود که «این کارگاه مقدمهٔ مراحل دیگری است که هدف از آن رسیدن به توافق میان بیشترین شمار از نیروهای سیاسی کشور، برای تحقق ثبات و دوری از منازعات و کشمکش‌های منفی است.»

ما در حزب التحریر - ولایهٔ سودان در برابر این واقعیت، حقایق زیر را روشن می‌سازیم:

اول: اسلام مسألهٔ منبع حل و فصل مشکلات زندگی را به گونهٔ قاطع تعیین کرده است و فرمانروایی را تنها از آن شرع قرار داده است. از این‌رو برای هیچ مسلمانی جایز نیست که راه‌حل هیچ مشکلی از مشکلات زندگی را جز از شریعت برگزیند، بلکه التزام به حکم شرع جزئی از ایمان است. چنان‌که الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

(فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) [النساء: 65]

ترجمه: اما نه! به پروردگارت سوگند که آنان مؤمن بشمار نمی‌آیند تا تو را در اختلافات و درگیری‌های خود به داورى نطلبند و سپس ملالی در دل خود از داورى تو نداشته و کاملاً تسلیم (قضاوت تو) باشند. بنابراین، منبع حل و فصل مشکلات، منحصرأ اسلام است، نه خواسته‌های سیاست‌مدارانی که در پی کرسی قدرت‌اند.

دوم: اسلام بر مسلمانان واجب گردانیده است که در هنگام بروز اختلاف، آن را به کتاب الله و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم بازگردانند، نه به دولت‌های استعماری و نه به سازمان‌های جنایت‌کار آنان؛ زیرا بازگرداندن امور به اسلام، از ارکان ایمان است. چنان‌که الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

(فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) [نساء: 59]

ترجمه: و اگر در چیزی اختلاف داشتید (و در امری از امور کشمکش پیدا کردید) آن را به الله (با عرضه به قرآن) و پیامبر او (با رجوع به سنت نبوی) برگردانید (تا در پرتو قرآن و سنت، حکم آن را بدانید. چرا که الله قرآن را نازل، و پیامبر آن را بیان و روشن داشته است. باید چنین عمل کنید) اگر به الله و روز رستاخیز ایمان دارید. این کار (یعنی رجوع به قرآن و سنت) برای شما بهتر و خوش فرجام‌تر است. سوم: وابستگی به دولت‌های استعماری کافر، که با اسلام و مسلمانان دشمنی دیرینه دارند، مانند فرانسه، امریکا، بریتانیا و روسیه و تکیه بر مداخلات سازمان‌های جنایت‌کار آنان، همچون برومیدیشن، مؤسسه صلح امریکا و چتم‌هاوس و امثال آن، خودکشی سیاسی و خیانت به امت است. چنان‌که الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةَ مَن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُوًّا مَا عِنْتُمْ قَد بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ) [آل عمران: 118]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از غیر خود محرم اسرار برنگزینید، آنان از هرگونه شر و فسادی در حق شما کوتاهی نمی‌کنند. آنان آرزوی رنج و زحمت شما را (در دل) دارند و پیوسته در انتظار آند. نشانه‌هایی دشمنانگی از دهان آنان آشکار است، و آنچه در دل دارند بزرگتر است (از بدسگالی‌هایی که ظاهر می‌سازند). ما نشانه‌هایی را (که بتوان با آن‌ها دشمن را از دوست باز شناخت) برای شما بیان کردیم اگر اهل عقل و درایت هستید.

چهارم: شریعت اسلامی، برقراری روابط با دولت‌ها و سازمان‌های خارجی را منحصر به دولت اسلامی دانسته است و هرگونه ارتباط افراد یا گروه‌ها با کشورها و نهادهای خارجی را مطلقاً ممنوع کرده است؛ زیرا چنین روابطی خطری بزرگ برای موجودیت دولت و امت به شمار می‌رود.

پنجم: اسلام با احکام و نظام‌های خود، برای تمام مشکلات زندگی راحل‌های کافی و شایسته دارد. سیاست در اسلام، به معنای رسیدگی و تدبیر امور مردم است، چه در داخل و چه در خارج و اجرای آن وظیفه دولت است. این کار از برترین اعمال است؛ بلکه کار پیامبران بوده است. چنان‌که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ فَتَكْتُمُونَ»، قالوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «فُوا بِيَعَةِ الْأَوَّلِ، فَالْأَوَّلِ، وَأَعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرَعَاهُمْ» (أخرجه مسلم)

ترجمه: بنی اسرائیل را پیامبران سیاست و اداره می‌کردند؛ هرگاه پیامبری از دنیا می‌رفت، پیامبر دیگری جانشین او می‌شد، اما بعد از من پیامبری نخواهد بود و خلفا خواهند آمد و زیاد خواهند شد. گفتند: پس چه فرمان می‌دهی؟ فرمود: به بیعت نخستین پایبند باشید و حق‌شان را ادا کنید؛ زیرا الله از آنان درباره مسئولیتی که بر دوش‌شان نهاده سؤال خواهد کرد.

در پایان: امروز امت نیازمند نظام اسلام است؛ یعنی خلافت راشده بر منهج نبوت، که دین را برپا می‌دارد، شریعت را تطبیق می‌کند، نفوذ استعمار غرب کافر را از سرزمین‌های ما برمی‌چیند، جاسوسان و مزدوران وابسته به سفارت‌خانه‌ها و سازمان‌های غربی را پیگرد می‌نماید و زندگی را تنها برای الله سبحانه و تعالی خالص می‌سازد. برای چنین هدفی باید تلاش‌ها و کوشش‌ها متمرکز گردد. چنان‌که الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ [الانفال: 24]

ترجمه: ای مومنان! فرمان الله (سبحانه و تعالی) را بپذیرید و دستور پیامبرش را قبول کنید هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی، معنوی، دنیوی و اخروی) بخشد.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – ولایة السودان

شماره صدور: 1447 / 42

17 ربیع الثانی سال 1447ه.ق.

9 اکتوبر سال 2025م.

مترجم: محمد مزمل